

צל"ש

שידור לטלוויזיה הסלית

לטלוויזיה הלימודית, על הראשון בסדר טי הסידרה מה זאת אומרת, בכינובו של הזמר-השחקן שמואליק קראוס, הסידרה משודרת במסגרת שיעורי-האזרחות של התחנה. הסידרה מוכיחה, כי מבחינה טכנית עולה הטלוויזיה הלימודית על אחותה, הטלוויזיה הכללית, וביכולתה להפיק סדרות מעולות. השואת פרייהילוליים אחרי הצילצול, המייגע שבועות את צופי הטלוויזיה הכללית מדי שבוע, וסידרה זו המרפקת ביד הטלוויזיה הלימודית, היא כמו השואה בין הטלוויזיה האמריקאית והטלוויזיה התאילנדית.

מאחרי הקלעים

אילו הייתי אבטרי

עורך ערבייה-ראיונות התלאביבי, איתן הצ'יף, המראיין לרוב אנשי וכוכבי טלוויזיה, הכניס באחרונה לשאלותיו שאלה אחת. שאלה הוא נוהג לשאול את כל מראייניו מהטלוויזיה. השאלה היא: "אילו היית במקומו של אורי אבנר, האם היית מראיין את יאסר ערפאת?"

בין התשובות: רון בן-ישי: "הייתי מראיין את יאסר ערפאת, אבל הייתי שואל שאלות אחרות."

יעקב אחימאיר: "הייתי מתלבט זמן רב, אבל אחרי ההתלבטות הייתי מראיין את ערפאת, למרות כל ההתלבטויות."

רון סממה: "אני לא הייתי מוכן לראיין את ערפאת."

כאשר נשאל באחד מערבייה-ראיונות סיוור רשות-השידור, עורך-דין מוכיח ינן, לדעתו על תשובותיהם של כתבי הטלוויזיה בעניין ראיון עם ערפאת, השיב: "אני הייתי מתנגד לכך שאיש-הטלוויזיה יראיין את יאסר ערפאת. למשל: אילו יעקב אחימאיר היה מראיין את ערפאת, אין ספק שערפאת היה יוצא טוב מאוד מהראיון עם אחימאיר."

גל"צ

החמטכ"ל וגד החק

הידיעה הלאקונית, שהובאה ביומונים, סיפרה כי בעיקבות האירועים האחרונים בגלי צה"ל החליט הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל איתן, להקים קבוצת-דיון, שתתכנס מדי פעם לעסוק בהתווית מדיניות לגל"צ ובהכוננת התחנה.

הידיעה אמרה כי הרמטכ"ל החליט להקים קבוצת-דיון בראשותו ובהשתתפותם של קצין-הינוער-ראשי, דובר צה"ל, מפקד גל"צ, הפסיכולוג הראשי של צה"ל וראש אכ"א.

אלא שהרמטכ"ל התעלם מעובדה אחת: חוג רשות-השידור, בעספי המייחס לו

גל"צ (תיקון), נאמר: "לרשות-השידור יהיה לגבי גל"צ - שידורי רדיו של צבא ההגנה לישראל (להלן - גל"צ) - בכל נוגע לתוכניותיו וצבאיות, אותן סמכויות שיש לה לגבי שידורי-הרשות, היא תמלא לגבי תוכניות כאמור אותן התפקידים."

בסעיף אחר נאמר בחוק: "סידרי ה-פיקוח על התוכניות הלא-צבאיות של גל"צ ייקבעו במסגרת הכללים שהועד המנהל מוסמך לקבועם על-פי סעיף 33. אולם השר לא יאשר את הכללים החלים על גל"צ אלא לאחר התייעצות עם שר-הביטחון..."

על-ידי הקמת אותה קבוצת-דיון, מתוך צמרת צה"ל, מנסה הרמטכ"ל לעקוף את החוק, בעניין הפיקוח של רשות-השידור על תוכניות הלא-צבאיות בגל"צ, שהן יותר משני שליש שידורי תחנה זו.

סגן-אלוף באר

בימים אלה, כאשר מתנהל בגלי צה"ל ויכוח מקצועי על הצנחתה של ערבה פאר כסגנית מפקד גל"צ, בדרגת סגן-אלוף, נשכחה מעט הפרשה שהביאה את פאר מקול ישראל לגל"צ.

פרשה זו החלה, כאשר עירערה פאר על אופן ניהולו של מנהל קול ישראל, גירעון לבי-ארי, וחדלה לעבוד לפי נוהלי-העבודה התקינים של רשות-השידור. עד מהרה התברר, כי פאר לא ניהלה במשך תקופה ארוכה רישום של נוכחותה בעבודה. רישום זה נעשה בידי מוזכרתה, התוצאה: מוזכרתה קיבלה גיפסה.

פאר, שבאותה עת נשאה את דגל השמאלנות על מוט "חופש-הביטוי", ניהלה מאבק עקשני נגד לבי-ארי. במאבק זה תיווך דובר-צה"ל בין פאר והרמטכ"ל איתן, והצליח לשכנעו להעביר את פאר כ.נכס רדיופוני לגל"צ, תוך תיקוה שהיא תשמש לצידו של השר המעולה, יצחק בן-נר, בתוכנית הטלוויזיה שלא יצאה לפועל, בוקר טוב ישראל.

עכשיו הצליחה פאר, באמצעות קשריה המיוחדים עם הרמטכ"ל, לזכות בגיבוי למינוייה כסגנית מפקד גל"צ, כדי שאיש לא יערער על סמכותה, אף העניק לה הרמטכ"ל את דרגות הסגן-אלוף.

פסקול

גזענת או בעייה?

סיפור-השבוע בטלוויזיה הוא סיפור הי-כיסאות המוסיקאליים בין יורם רונן, עורך השבוע יומן אירועים, למיכה לי מור, עורכת החדש של היומן. הידיעה על שינוי זה נעשתה תוך התייחסות לחי-לופי-תפקידים, שהמגיע להם, "התעייפות" של שני הכתבים מתפקידיהם הקודמים. אלא שהאמת היא שמיכה לימור העמיד תנאי לכניסתו לתפקיד עורך היומן, שאינו מקובל בטלוויזיה, תוך התעלמות מהמגיש הצעיר והאמן של תוכנית זו, הקריין עורך בן-עמי. התנאי: "אני רוצה גם

פרס מחקה לבגין

(המשך מעמוד 11)

מה, ושצעק, בגין-בגין, גבר על האלקט-רוניקה המשוכללת.

רפי סוויסה ממשיך לנסות. בגין ואנשיו בכנסת - לא הם כואבים את הכאב שלכם - לא רייסר ולא זייגר ולא קליינר כואבים את כאבכם, אלא רענן נעים וסוויסה. הוא מנסה להיכנס לעניין העדתי, זה לא עוזר. להיפך, הצעקות מתגברות. הקהל מתרגש.

פרס ביקש לזאום אחרון. טאקטיקה, הוא חשב שעד שיגיע תורו, הקהל יתוש. הוא יוכל לדבר בשקט. אבל זה לא היה כך.

הגיע תורו לדבר. הוא משתמש בשם המפורש: "אתם מפרעים לי, למרות שבגין ביקש מכם לא להפריעו!"

"בוז!" צועק הקהל.

"אנחנו באים הנה מתוך כבוד. בתקופה של ויכוח ציבורי, ולא בתקופת-בחירות..."

"בגין מלך ישראל!" עונה לו הקהל.

הוא פונה לטאקטיקה אחרת. אם זה הצליח לבגין, אולי זה יצליח גם לשימרון פרס. למה אנחנו באים לקריית-שמונה? להגיד לכל תושבי הארץ - בואו נשמור על מדינת-ישראל יהודית. לא להפוך אותה לפדרציה יהודית-ערבית!"

והקהל בשלו. "בגין בגין!"

"בגין-גוריון הקים את המדינה הזאת ואמר - מוטב פחות שטח ויותר יהודים. אנחנו חניכיו. נאמנים לזכרו ולאמת שלו..."

הפעם הוא הגויס. בגין-גוריון באמת הר-גיו את הקהל, והרעש גובר. פרס ממשיך מרים את קולו, מנסה לחקות את בגין, משתמש באותן סיסמות. אולי הפעם זה יעבוד.

המערך שולל מדינה פלסטינית! שולל משאוימתן עם אש"ף! איש מהמערך לא יסע להיפגש עם אנשי אש"ף! אנחנו לא רוצים צבא פלסטיני בשערי ירושלים! אנחנו מאמינים במדינה עם רוב יהודי! בגבולות בנייהגנה! צה"ל שיערר לאורך הירדן! וסיסמה נוספת, מוכרת ואהודה במיוחד על בגין, סיסמה שתמיד עובדת: "ירושלים היא בירת-ישראל לנצח!"

גם זה לא עובד. אפילו לא החיקוי.

עם... תורה...

אהבה"

פרס מנסה שוב לעבור לנתיב אחר. אחד הדברים הגדולים שעשה המערך הוא העליה מצפת-אפריקה, עליה גדולה, שהגיעה גלים-גלים. בקצב של 1000 ליום, בלעדית לא יכולנו לחזק את מדינת-ישראל. אל אנחנו צריכים לכבד את מסורתה של העדה הזאת, לדעת את תולדותיה. להכיר את משורריה, אלה אנשים ששמרו אלפיים שנה על מסורת מפורסמת. לא התבוללו, ובתקופת המערך זכינו - העליה הזאת באה לארץ."

הקהל ממשיך לצרות. פרס מרים את קולו. מסמיק. הם לא מקשיבים. אהדיו עומדים רחוק, מנסים לשמוע. מוחאים כפיים בקול ענות חלושה.

הוא מנסה שוב. המערך תמך במיבצע שלום-הגליל. עוד בינואר '82 אמרנו ש-צריך לעשות כזה דבר, וממשיך: "גם בלוחית להקים את הגדר הטוב ואת איזור הביטחון, יחד עם מייגור הדאד! גלל בזכותי להקים כאן תעשייה צבאית... אנחנו הבאנו יהודים! הקמנו עיירות פיתוח! הקמנו ישראל חזקה! כשנחזור לשילטון, העדיפות תהיה לפתח את הגליל, להקים תעשיות חדשות, כדי שהצעירים לא יעזו בו! עשינו בדימונה ובבית-שמש, עשה גם כאן! עשינו בעבר, עשה גם בעתיד!" ולבסוף הוא שולף את הוויאו הרבה כסף אחר: "עם ישראל ותורת-ישראל בנויים על אהבת ישראל!"

איפה אהבה! הקהל מרגוז וצורה. הם לא עשו כלום! אומרים אנשים בקהל, ומצביעים על חברי המערך. הם לא באו הנה כשהיו קטיושות! וממשיכים לצעוק "בגין! בגין!"

הכנס הסתיים. כולם צורדים. פרס ניסה לשווא לחקות את בגין, כשביל המרוקאים. ניסה לדבר כמהו. אמר את אותם הדבי רים.

שום דבר לא עזר. פרס הוא פולני, ובגין הוא הרי מרוקאי.

סגן-אלוף פאר קשרים מיוחדים לרמטכ"ל

להגיש את התוכנית, התוצאה: מנהל הסיבת-החדשות, מוכיח פער, נכנע ל-דרישתו של לימור, ועורר עליו בכך רוגז בקרב מגישי מבט, הרואים בכך חריגה מן המקובל בתחנה. ●● הכתב הפרלמנטרי של הטלוויזיה, חיים יבן, שב באחרונה מסירו של שבועיים בארצות-הברית, ביחד עם רעייתו יוספה. אלא שיבן מייד המ-שך את חופשתו ויצא ל-10 ימים נוספים בארצות-הברית, בשליחות הסוכנות היהודית. ●● בראיונות שונים, נהג באחרון זה ראש-עיריית אילת גר כץ, להשמיע את כתב-הטלוויזיה אורי גולדשטיין, על כתבתו מעוררת-העשרה על שוקיה-עובי דים הערבי באילת וניצני הגעונות נוסח אילת. כץ טוען כי גולדשטיין נטל קולות בודדים מאילת, והפכה לקולה של אילת כולה. כ"ץ מתעלם מהעובדה, כי מדובר ב-18 מראיינים אילתיים, שאמרו דברים אלה מול מצלמתו של גולדשטיין, ביניהם ראש-העיר עצמה, שכמה מדבריו, בעלי הנימה הגזענית, הוצאו מהכתבה בידי גולדשטיין. בין שאר דבריו אמר כץ באותם קטעים: "אני מבין את התושבים, גם אני קם ב-5 בבוקר, כאשר הם (הערבים בתפילות) עושים רעש גורא, אתה חושב שזה נעים לי? זה מפריע לי..." כץ המשיך ואמר באותם קטעים: "שלא שדרור: כוא ולא נהיה גועניים, אבל אייפאשר לטאטא את הבטיעה הזאת אל מתחת לשטיח" ●● ביום הרביעי האחרון, לקראת סיום הקרנת הסרט כפול-תאונה, נשמע לפתע בפסקול הסרט בעברית: "אפשר לשמוע אותך, מנשה?" והתשובה: "מה אתה רוצה, שאשיר משהו?" זו הייתה בדיקה של מגיש מהדורת כמעט חצות, מנשה רז. איש לא שמ לב לתקלה זו, שלה אחראים העובדים הטכניים של הטלוויזיה, בכל תחנות-טלוויזיה במערב מושעה טכנאי הי-מבצע שגיאה כזו עד לתום הברור ומיצוי הדיו עמו. בטלוויזיה הישראלית מעלים לו את המשכורת ●● בסיוע-עיתונאים רב בחפירות הרהבת, השיב מנכ"ל רשות-השידור לשאלת כתב, אם היה מוכן להיות מנכ"ל רשות-השידור בימי קדם, בתשובתו אמר לפיד: "איך הייתי מדווח אז על סיפור כסיפור נבות, או סיפור אוריה?"

פרוטוקול סודי

מדיניות-השידורים של הטלוויזיה הכללית מתווית על-ידי ועדה של מליאת רשות-השידור, הקרויה ועדה להסברה, חינוך ומדע. בישיבתה האחרונה של ועדה זו, שנערכה בחודש שעבר, החתו קווייה-מישור לשנת השידור הבאה, משייבה נעדרו חברי המליאה הוועדה-מנהל הבאים: ישעיהו אבנר, ניסים אלמוג, פרופסור יוסף בן-שלמה, י' זכר, ה' נואף, אהרון פאפו, אמציה פורת וש' תרמור. נכחו בישיבה: מיכה ינן (יו"ר), צבי זינר, לוי-יצחק הירושלמי ועובדי רשות-השידור ארי אבנר, אסתר סופר, יאיר אלזני, אריאלה רבדל. היו בישיבה גם יו"ר הרשות, פרופסור ראובן ירון והמנכ"ל יוסף לפיד.

מעט מרמתו של הדיון, הקובע בדבר לוח ורמת-המישורים בטלוויזיה, ניתן למצוא מתוך פרוטוקול הדיונים בישיבה, שהגיע לידי העולם הזה: יאיר אלזני: יש רשימה של 22 סירטי-עודדה, יש ביניהם כמה בעדיפות ראשונה, כמו סיפור יסודי-המעלה. צבי זינר: לדעתי, מסוכן לשדר תוכניות כמו רשלנות רפואית. יאיר אלזני: לדעתי, לא רק מותר, אלא גם צריך לצאת עם תוכנית כזו. אסתר סופר: לא יהיה לנו תקציב לכל התוכניות האלה. מיכה ינן: למה התוכנית על עוליה-גדרום בעיון? יאיר אלזני: קיבלנו את החומר רק לפני שלושה שבועות. מיכה ינן: צריך לשלב בתוכניות יוסי-הזיכרון גם את מילחמת שלום-הגליל.